

Banesår

'Banesår' er den sidste bog om Henning Juul, som vi har fulgt igennem fem bøger. Her får vi at vide, hvem det var, der satte ild til Hennings lejlighed og var skyld i, at hans lille søn, Jonas, døde. Hvordan føltes det, da du havde sat det sidste punktum i bogen?

Det var en blandet følelse. Først og fremmest en stor lettelse, fordi jeg har været i gang så længe og endelig er kommet i mål. Jeg var virkelig glad for, at jeg havde klaret det. Når man skriver, når man virkelig går i dybden med en idé eller et udgangspunkt for et plot, så opdager man hurtigt, hvor meget der forandrer sig undervejs. På den måde var jeg flere gange bange for, at jeg ikke ville få alle brikkerne i puslespillet til at passe. Sådan noget med at lave ændringer i plottet efter at de fire første bøger allerede var udkommet, for eksempel. Men det lykkedes, og det er jeg vældig stolt af og glad for.

Men det var også lidt trist, fordi

Henning og alle personerne omkring ham har været en del af min morgenmad, frokost og middag i seks år. Nogle gange også natterne. Pludselig var det forbi. Men jeg tror alligevel ikke, jeg kommer til at savne ham. Til sidst var serien lidt for udmattende at skrive. Jeg var rigtig, rigtig træt, da jeg var færdig.

Hvor detaljeret havde du planlagt serien, da du begyndte at skrive?

Planen var – i mit hoved – ret detaljeret, men man må huske på, at jeg aldrig havde udgivet en bog før, da jeg begyndte med dette her. Jeg vidste egentlig ikke, hvad jeg gik ind til, eller hvor detaljeret man *burde* kende et plot, før man begyndte at skrive. Jeg kan jo godt se nu, hvor naivt det var, det jeg kom til mit forlag med i 2009. Jeg havde en idé til seks forskellige historier, som jeg gerne ville fortælle, og så endte det med at blive fem. De tre første ligner ret meget – i indhold i hvert fald – de bøger, jeg havde forestillet mig, men ikke de to sidste. Årsagen til det er, at temmelig meget havde forandret sig undervejs, og de ideer jeg havde haft til de sidste bøger, passede ikke længere ind i det univers, som efterhånden var vokset frem. Karaktererne havde forandret sig, og jeg havde nok også forandret mig, som forfatter.

Henning Juul er skadet både fysisk og psykisk, men han kaster sig alligevel ud i at løse gåden om Jonas' død – og undervejs finder han måske tilbage til livet. Hvordan har han udviklet sig i løbet af serien? Er han endt som en anden person, end den du så for dig, da du begyndte at skrive serien?

Henning ligner faktisk ret meget den person, som jeg oprindeligt havde set for mig, at han skulle være. Jeg ville have, at han skulle befinde sig på et slags mentalt Ground Zero, da serien begyndte, og så skulle han – gradvis mens han efterforskede sin egen sag, og efter at han blev nødt til at forholde sig til andre mennesker igen – opdage at der stadig var gode ting tilbage her i livet, selv om han havde mistet sin søn. Generelt vil jeg nok sige, at de fleste karakterer i Juul-universet blev, som jeg havde tænkt mig. Det var bare vejen

frem, rent plotmæssigt, som blev lidt anderledes.

Og hvad så nu, hvor du har afsluttet Henning Juul-serien – hvad er dit næste projekt?

Noget af det, som har været lidt frustrerende ved at arbejde med Henning Juul-serien, er, at jeg har fået andre ideer undervejs, som jeg har været nødt til at lægge på hylden, mens jeg skrev bøgerne om Henning færdig. Jeg har fået mange andre ideer, som jeg har lyst til at udforske, og nu er jeg godt i gang med en ny roman, som også bliver en krimi, men som skal handle om noget helt andet, i et helt andet univers. Jeg kan mærke, at det er ganske forfriskende at skrive om et helt andet miljø og om helt andre karakterer. Og så prøver jeg noget, som aldrig har været gjort før i bogbranchen. Hvad det er, må jeg hellere vente lidt med at sige mere om, eftersom jeg endnu ikke ved, om det lykkes for mig. Men det er et rigtig sjovt og spændende projekt, jeg er i gang med.

Der er planer om at lave Henning Juul-serien til en tv-serie. Hvor involveret er du selv i den proces?

Jeg er meget involveret, faktisk. Jeg skal skrive alle afsnittene, og så er jeg i tæt dialog med producent og instruktør om, hvilken type serie vi skal lave. Det er en vældig spændende proces at være med i, især fordi Henning Juul oprindeligt var tænkt som en tv-serie. Nu får jeg chancen for at fortælle historien igen, og – måske – sådan som den skulle have været fortalt?